

“Ta còn để lại gì không ?

“Kìa non đá lở, này sông cát bồi...”

-Vũ Hoàng Chương -

Ta không là gì cả và cũng không có gì cả. Vào đời trần trụi, cọ xát với nỗi đau chào đời, tiếp xúc với không gian đột biến bất thường, tiếng khóc tu oa cất lên đong đầy bất như ý từ đó !

Tuổi thơ dần trôi trong vòng tay yêu thương, cứ ngỡ rằng cuộc đời lắm hoa nhiều mộng trải dài trước mắt. Rồi ngụp lặn, rồi được giáo dục trong môi trường bùng bít sự thật, dựng đứng cái xen bóp méo lịch sử, dẫn hướng có ý đồ, mù mẫn theo định hướng xa vời không thực tế, đánh mất nhân bản, o ép tự do, hướng đến tự chủ bản thân cũng không còn

Nhưng thực tế thì phủ phàng, được tiếp cận ít

nhiều lương tri, lắm lúc từ thâm sâu, ngon lửa tri thức như chọt lóe lên, từng đóm nhỏ khơi gợi, thấy được những chứng cứ bức súc đau lòng chung quanh, những dã tâm mưu mô lọc lừa toan tính, làm dấy lên ít nhiều nhũn chí nản lòng. Nhưng, những hứa hẹn một thiên đường ảo tưởng, những quyền lực độc quyền giả tướng được trao, những miếng mồi béo bở của biết bao mồ hôi nước mắt và có cả máu đào của biết bao đồng loại, đang ồm ờ trước mắt, đã làm tối mắt lương tri, không còn tự chủ, quán tính vô tri vô thức cúi đầu lãnh cảm phục tùng, tạo thêm đen tối không gian, thời gian trải dài âu lo nghìn trùng bức bối, dày xéo tha nhân, làm cho thịt da, tri thức, mãi mãi đau đớn nhưc nhối khôn nguôi

Những mơ ngủ lâu ngày đã đẩy tuổi trẻ rong chơi xa vời theo dòng thác loạn, mà nữ quên đi thận phận chính đáng làm người, trách nhiệm cao quý đối với tha nhân. Như cơn sóng ngầm từ lâu quần quai rên rỉ đặng cay. Ánh sáng mặt trời chợt thức, từng đóm nhỏ lóe lên xé toạc màn sương đêm đen tối

Tuổi trẻ hôm nay như chợt đánh thức, ý thức được trách nhiệm nặng nề trước tiên đồ tổ quốc

Sức trẻ đong đầy nhựa sống, vươn vai Phù Đổng, làm nên lịch sử. Lịch sử có được sang trang, non sông gấm vóc có được huy hoàng, quốc tổ có được hùng cường vững mạnh. Mảnh đất quê hương thân yêu , nơi chôn nhau cắt rốn của biết bao tuổi thơ ngọc ngà trong

sáng, đang nằm gai nệm mật, quần quai
thương đau, rách nát tua tũ tả toi. Có được gìn
giữ trọn vẹn, vá lại lành lặn an toàn hay
không, đều nằm trọn trong đôi tay trẻ trung
vững chãi của thế hệ tuổi trẻ hôm nay !...

“Ta còn để lại gì không ?

“Kìa non đá lở, này sông cát bồi...”

-Vũ Hoàng Chương -

Lan Nhã Thảo Am

Nửa khuya chợt thức với nghìn trùng thao
thức!

20/7/2018

Nguyễn Hoàng
Phan Văn Huy Tâm